International Journal of Kannada Research 2016; 2(1): 39-41

International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJSR 2016; 2(1): 39-41
© 2016 IJKS
www.kannadajournal.com
Received: 07-11-2015
Accepted: 08-12-2015

ಪ್ರಕಾಶ ಮ. ಶಿವಾಪೂರ
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಬೆಳಗಾವಿ

Correspondence
ಪ್ರಕಾಶ ಮ. ಶಿವಾಪೂರ
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಬೆಳಗಾವಿ

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅನಾಚಾರಗಳ ನಡುವೆ ಮರೆಯಾಗಿದೆ ಸದಾಚಾರ

ಪ್ರಕಾಶ ಮ. ಶಿವಾಪೂರ

“ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೆ ರಮಂತೆ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ” ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯನೀಯ ಸ್ಥಾನ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ನೆಲಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉಕ್ತಿಯೊಂದು ನಮಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲಿರುವ ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರಚೂರ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೀಡಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ದಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಥರ್ವನ ವೇದವು ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸು ಆಕೆಗೆ ಆಕೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಸುಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದೇಶಿಯೊಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೀಳು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ “ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಝಾನ್ಸಿ ರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಾನು ನಮಸ್ತಕನಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಉಚ್ಚಕಂಠದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಯ ಭದ್ರ ಅಡಿಪಾಯವಿರುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲಿರುವ ಅಭಿಮಾನ, ಗೌರವ, ಪ್ರೀತಿ, ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆಧುನಿಕರಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ವಿದ್ಯುತ್‌ವಾಣಿ “ಯಾವ ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ದೇಶ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ಸಮಾಜ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುವದನ್ನು ಮರೆತು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಂದೆನಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ದೇಶದ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಯು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಸುರಕ್ಷತೆ, ಗೌರವಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. 21ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಶಕ ಪೂರೈಸಿದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆ, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳು ಇನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ನಿರ್ಭಯಾ ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಟಿಎಮ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಹಲ್ಲೆಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟುಕೊಂಡು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಧಾನಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಎರಡು ಹಿನಾಯ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಕ್ರೋಶ ಹರಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂಲೆ–ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು, ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಕಾಡುವ ಅಭದ್ರತೆ, ಅಥವಾ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮೂಡುವ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ನೀಡಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ.

70 ವರ್ಷದ ಮುದುಕ 3–4 ವರ್ಷದ ಹಸುಳೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಶಿಕ್ಷಕನಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯತ್ನ. ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗಳಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, ಶೀಲ ಶಂಕಿಸಿ ಪತಿಯಿಂದ ಪತ್ನಿಯ ಕೊಲೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಿರುಕುಳ ತಾಳಲಾರದೆ ಮಹಿಳೆಯ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ, ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ‘

ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಇಂತಹ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಸುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ನಾವು ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮರೆಯುವದರಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಸ್ಸೀಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಮರೆಮಾಚುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಯಾರೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಂತರ ಅದರ ಪರಿಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬದುಕುವದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುವದಲ್ಲದೇ, ಭವ್ಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಇತಿಹಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನುಳಿದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುವದು ಸಹಜ.

ಹಾಗಂತ ಇಡಿ ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹಾಳಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪುರುಷರ ತಪ್ಪು ಮಾತ್ರ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ತಪ್ಪು. ಇಂತಹ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳಾಮನಿಗಳದು ತಪ್ಪಿದೆ. "ಇತಜಡಿಥಿ ಚಿಛಿಣುಠಟಿ ಝಿ ಝಿತಿಟುಟರ ಜಡಣಚಿಟ ಚಿಟಿಜ ಠಠಿಠಿಥುಣಜ ಡಿಜಚಿಛಿಣುಠಟಿ" ಎಂಬ ನ್ಯೂಟನ್‌ನ ಚಲನೆಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳೆಯರೇ, ತಾವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ನಡುವಳಿಕೆ, ವಸ್ತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸ, ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ನೀಡಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದುರುಪಯೋಗ ಇವೆಲ್ಲವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಪರ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂದಿನ ಮುಂದುವರೆದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹಾಗಂತ ನಮ್ಮ ತನವನ್ನು ಮೆರೆದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಅಪಾಯ ಕಟ್ಟಿಟ ಬುತ್ತಿ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸೊಗಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಯುವತಿಯರೇ, ಸಮಾಜದ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಬೇಕಿರುವುದು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಹೊರತು ಸೌಂದರ್ಯವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪದ್ಯರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಕ್ಲಬ್ ಮತ್ತು ಪಬಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವ ಅನಾಚಾರ ನಮ್ಮ ಸಭ್ಯರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ.

ಮನೆಗೆ ಸದ್‌ಗೃಹಿಣಿಯಾಗುವದಲ್ಲದೇ ಸಮಾಜದ ಆಗಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ತಾವುಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಾದರೂ ಏನು? ಮಧ್ಯಾರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಪಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರೆಬರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಸ್ಕೊಂಡರಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಸಮಾಜ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇಂತಹ ನಡುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀರಿಕ್ಷಿಸಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂದು ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಯುವತಿಯರು ಗಾಂಜಾ ಅಫಿಮು ಡ್ರಗ್ಸನಂತಹ ಅನಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸರಿ ದಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ದೂರು ನೀಡಿ ಬರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಅಭದ್ರತೆಯ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀವು ಕಾರಣ ಎಂದು ಏನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಒಂದಂತು ಸತ್ಯ ನಾವು ಗೋಡೆಗೆ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಚೆಂಡನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟೆ ವೇಗವಾಗಿ ಅದು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯ ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಡೆದಾಗ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಾಲಾಗಿ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿರೋಧಿಗಳು ನಾವಲ್ಲ. ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ. ಏಕೆಂದರೆ "ಪಾಶ್ಚತ್ಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ" ಎಂಬ ವಿವೇಕಾನಂದರ ವಾಣಿಯನ್ನು ನಾವೆಂದು ಮರೆತಿಲ್ಲ.

Every successful man behind there will be a women ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಯಶಸ್ವಿ ಪುರುಷನ ಹಿಂದೆ ಒರ್ವ ಮಹಿಳೆಯು ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಪುರುಷರು ಪಾರುಪತ್ಯ ಮೇರೆಯುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಹಿಂದೆ ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿದೇವಿ, ಶಿವಾಜಿಯ ಹಿಂದೆ ಜಿಜಾಮಾತಾ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಇನಫೋಸಿಸ್ ಕಟ್ಟಿರುವ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಹಿಂದೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಾಧನಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದೆಲ್ಲಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೆಲಸದ ಹಿಂದೆ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ತಾಯಿ ಭಾರತಮಾತೆ ಎಂಬ ಅದ್ಬುತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಬದುಕಿದಾಗ ಸಮಾಜ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯತ್ತ ಸಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ.

ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಿಸಲಾತಿ ನೀಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾನೂನು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಆಕೆಯ ಪತಿ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವದು ಜಗಜ್ಜಾಹಿರಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮದು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮೇಲೆ ಪಾರುಪತ್ಯ ಮಾಡುವದನ್ನು ಯಾರು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀ ಶಕ್ತಿ ಸಂಘ ಅಥವಾ ಮಹಿಳಾ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಬದುಕು ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿರುವದು ಖುಷಿಯ ಸಮಾಚಾರವಾದರೂ, ಮಹಿಳೆ ದುಡಿಯುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣ, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಭಾವನೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಜನನಿ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುವ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವುಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನತೆಗಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರತಿ ಕಣ-ಕಣದಲ್ಲೂ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಣುವ, ತಾಯ್ನಾಡನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ನಾವು, ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಪ್ರತಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದನ್ನು ಕಲಿತಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ, ಝಾನ್ಸಿ ರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ, ಶಿವಶರಣೆ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಓನಕೆ ಒಬ್ಬವ್ವ, ಶಾರದಾಮಾತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಲ್ಪನಾ ಚಾವ್ಲಾ, ಸುನಿತಾ ವಿಲಿಯಮ್ಸ್‌ರವರೆಗೆ ಈ ದೇಶ ಮಹಿಳೆಯರು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಪಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆ ಅಪ್ರತಿಮವಾದದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧಕರಂತೆಯೇ ನಾನೂ ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಚಲ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀವು ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಇಡಿ ಸಮಾಜ ಖಂಡಿತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಕೇಟ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬನಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಥ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗೆ ಎರಡು ಚಕ್ರ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಇಬ್ಬರದು ಅವಶ್ಯಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗೋಣ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲು ಸರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಎರಡು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಪ್ರತಿ ಪುರುಷರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ, ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ

ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಕೆ ಅಬಲೆಯಲ್ಲ, ಸಬಲೆ! ಎಂಬ ಭಾವಣೆ ಬೆಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಶಕ್ತ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಅಣಿಯಾಗೋಣ.

ಒಂದಂತೂ ಸತ್ಯ !

ದೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮರೆತಾಗ ಆಪತ್ತು ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ !